

REDACTIA

Arad, Deák Ferencz-u. nr 20

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
 pe un an 20 cor. pe 1/2
 pe 10 cor.; pe 1/4 de an
 6 cor.; pe 1 lună 2 cor.
 Tril de Duminică pe an
 — 4 coroane. —
 Pentru România și
 străinătate pe an:
 40 franci.

Manuscrisurile nu se napoiază

ADMINISTRAȚIA:

Arad, Deák Ferencz-u. nr 20

INSERTIUNILE:

de un șir garmond: prima
 dată 14 bani; a doua oară
 12 bani; a treia oară 8 b.,
 de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât
 inserțiunile sunt a se plă
 înainte în Arad.

Serisori nefracate nu se
 primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Situația în România.

I.

(*) Dl. D. A. Sturdza a luat pu-
 terea în urma demisiei guvernului
 Carp, care în ședința dela 12 Februa-
 rie primise în Cameră vot de neîncre-
 dere. Platforma pe care s'a dat lupta în
 staul partidului conservator, între par-
 tisani d-lui G. Cantacuzino, șef al
 partidului, și între dl. P. Carp, șef al
 guvernului conservator, a fost chestia
 financiară. Dl. Carp venise cu mai
 multe proiecte de legi cari tindeau a
 pune noui contribuții. Cealaltă ra-
 mură a partidului conservator găsea
 că prea se îngreunează contribuabili.
 L'aci conflictul.

Ambele partide de guvernament
 erau de altfel d'acord, că situația fi-
 nanciară a țării e mai mult de cât
 precară, că numai o leuire grabnică
 poate înlătura dezastrul care amenință
 țeara. Situația era cu atât mai des-
 perată, cu cât în urma clausulei cu
 care generalul Manu contractase la
 1899 împrumutul de 175 milioane,
 țeara nu putea face alt împrumut
 timp de mai mulți ani.

Dl. Carp socotea să ajute mo-
 mentan vînzând monopolul hârtiei de
 țigară, dând în arîndă două mine de
 sare și scoțînd în vînzare locuri pe-
 trolifere, aducîndu-se astfel în țeară
 și capitaliști străini. Ba se vorbea
 să fie dată în arîndă și flota comer-
 cială.

Dinpoțrivă, dl. Sturdza, în marele
 discurs ce ținuse la Senat, discurs pe
 care l'am publicat și noi, indica un
 singur mijloc de a trece peste greu-
 tăți: economii!

Luând conducerea guvernului, dl.
 Sturdza, la 1 Aprilie, când începe anul
 financiar, presiută un buget deplin
 echilibrat, ear rezultatul fu că hârtiile
 de valoare române, cari erau scăzute
 ca niciodată, crescuseră și finanța stră-
 ină acorda țării împrîști ve hia consi-
 derație. Echilibrarea bugetului s'a
 făcut, într'adevăr, făcîndu-se economii.
 Potrivnicii partidului național-liberal,
 conservatorii de ambele nuanțe, acu-
 sau pe dl. Sturdza că prin economii
 a desorganizat țeara, că prin supri-
 marea atator funcționari vor suferi
 interesele publice, pe când în reali-
 tate s'a lovit mai mult în sinecure și
 s'au oprit lucruri de lucru, pentru cari
 țeara cheltuia zeci de milioane.

Posiția d-lui Sturdza se întări
 astfel întăiu de toate în sinul parti-
 dului. Cel care-l lauda mai tare fu
 dl. E. Costinescu, fostul leader drape-
 list, care întrerupt fiind de dl. Carp
 pe când vorbea în calitate de rapor-
 ter al bugetului, replică fostului prim-
 ministru junimisto-conservator că da,
 se închină d-lui Sturdza, și-l va slăvi
 ca pe Ioan Brătianu, și eată de ce:
 dacă Brătianu ne-a dat regatul, dl.
 Sturdza pune temelie tare finanțelor
 țării și întărește astfel țeara înlăuntru
 și în fața străinătății. Și să se noteze,
 că dl. Costinescu era alături cu cei
 cari conduceau campania de „tra-
 dare“ și — de sigur réu informat —
 acuzase în plin parlament pe dl. Sturdza

că a fondat ziarul nostru pentru a-l
 rupe pe frunțușit de dincoaci în două.

În cât privește acum vaza pe care
 și-a asigurat-o în străinătate, numai
 Brătianu s'a bucurat de trecerea pe
 care o are dl. Sturdza.

Meritele guvernului dlui Sturdza
 în ceea-ce privește rostul finanelor,
 prin urmare priceperea ministrului
 de finance G. Pallade, iese în relief
 și mai mult dacă vom arăta în cifre
 situația ce a moștenit.

Guvernul avea să umplă mai
 înainte de toate golurile de lei 58.556,
 915.22 din deficitele anilor trecuți,
 ear' 29,765.967.17 lei deficitul bănesc
 al exercițiului 1900—1901 la 30
 Iunie trecut, ceea-ce face suma de
 88,322.882 39 lei.

Și s'a achitat nu se poate mai
 bine de această datorie. Într'adevăr,
 bugetul întocmit de dl. Pallade era
 așa de real și privederile s'au înde-
 plinit atât de exact, că la 1 Iulie,
 după-cum reiese din darea de seamă
 oficială publicată de ministerul financelor,
 socotelile se încheiaseră cu un
 prisos de 11 milioane 676.242 lei.

Relevînd aceasta, „Voința Nați-
 onală“ adaugă:

Pentru prima-oare, suma creditelor
 de cari poate dispune guvernul pentru
 lucrări extraordinare, este acoperită, pe
 când de 20 ani, în totdeauna, guvernele
 aveau mai multe credite de cât resurse.

În adevăr, în urma anulării sumei de
 peste 79 milioane, pentru cari erau autori-
 sate emisiuni de rentă, cifra împrumuturilor
 ce guvernul este încă în drept a contracta
 la 30 Iunie 1901, se ridică la 155,793.760
 lei 80 bani, sumă deja procurată tesaurului
 prin împrumutul provisoriu pe bonuri de
 tesaur 50/o pe termen de 5 ani, în valoare
 nominală de 175.000.000, care a produs
 net lei 155,793.760 bani 80.

Prin această anulare de credite,
 guvernul și-a îndeplinit și angajamentul
 luat în timpul ministerului Cantacuzino-
 Manu Take Ionescu către sindicatul de
 bancheri străini.

Statul român a pus în același timp
 capăt seriilor de împrumuturi, ear' pe
 viitor, pentru ori-ce lucrare, va trebui ca
 mai întîiu să se găsească resursele necesare
 și în urmă să se voteze creditul. Pentru
 moment, lucrările menținute în curs de
 executare corînd exact creditelor rămase
 la dispoziția guvernului.

Ministerul de finance a început deja
 cumțărările de remise asupra străinătății
 pentru couponul de 1 Octomvrie, astfel că
 sindicatul de bancheri din țeară, în loc de
 a fi nevoit să avanseze statului momentan
 diferite sume pentru acoperirea couponului,
 va primi dela tesaurul public avansuri.

Trăbuie să mai subliniem și faptul, că
 guvernul plătește astăzi couponul datoriei
 publice efectiv din casa statului; achitarea
 lui nu se mai reduce la o simplă operație
 de plată din împrumuturile contractate în
 străinătate.

Ear' situația tînde să se îm-
 bunătățească încă și mai mult, avînd
 în anul acesta România o recoltă
 admirabilă, ear' efectul recoltei nu
 putea să se vadă la 1 Iulie, ci abia
 prin Octomvrie.

Ugron în retragere. Șeful fracțiunii
 48 iste ce poartă numele lui, celebrul amic al
 lui Rimler, cel ce acum căfi va ani 'și-a
 caracterizat țeara și poporul de corupți și
 decr. și. Sécuiul Ugron Gábor, a anunțat pe
 alegătorii sei din Șimleu, că nu mai pri-
 mește mandat.

Crisele prin cari a trecut în cariera sa
 politică de 30 ani, mai ales în timpul din
 urmă: cionăgit de Banffy; demonetizat de
 Rimlerul său, în chestia complotului ce
 urzise „patriotul“ contra patriei sale; și
 mai în urmă, isbit de legea incompatibili-
 tății; furnisorul de talpe de șine și-a tras
 consecvențele situației retrăgîndu-se, mai în-
 grabă de cât Tisza Kálmán, ne mai putînd
 să rămînă nici soldat în fosta sa armadie,
 pe care o va conduce de-acum spre pepi-
 nierde guvernamentale Bartha Miklós.

Funcționarii C. F. și ministrul He-
 gedűs. Semi oficiosul „Magyar Nemzet“
 aduce următoarea știre:

Organele de presă se ocupă într'una
 de situația funcționarilor căilor ferate.
 Față cu combinațiile ce s'au făcut, aflăm
 din loc competent, că ministrul de comerț
 Hegedűs Sándor de fapt poartă grija funcți-
 onarilor C. F. de stat și a și început lu-
 crările pregătitoare în interesul îmbunătățirii
 situației lor. E însă totodată sigur, că
 sfacerea se găsește abia în stadiul de
 pregătire, așa că ori-ce alte știri contrari
 sunt combinații fictive.

Roma agitată! „Magyar Szó“ se
 năpustește asupra Papei dela Roma și —
 asupra Vienei (!) cari mână în mână „agită“
 contra Ungariei și atentesză într'un mod
 „scandalos“ la viața statului ungar.

„Agitarea“ și „atentatul“ este acesta:
 Claustrul sfintului Ierome din Roma, întemeiat
 în veacul al 15 lea, pentru pelerinii dalma-
 țeni, a fost prefăcut în seminar al națiunii
 croate, de pontificele roman, pentru educarea
 preoților catolici slavi-sudici.

Italianii din Dalmația însă — spun
 ziarurile maghiare — își revendică propri-
 etatea acestei instituțiuni. Aplanarea di-
 ferendului a ajuns în discuție între Vatican,
 poliția italiană și reprezentantul austro-
 ungar dela curtea papală.

Vorba fiind aci de Papa, care nu e
 reformat (ori jidov), de reprezentantul
 austro-ungar, care nu e ungar, și de Croați
 — horribile dictu: cari nu își dau cu
 gândul că ei ar fi Maghiari, — atentatul și
 agitarea e lucru consumat.

Trăge-l deci, cu condeiul „Moriz“ ale
 „patriot“!

Teoria și practica.

— Preludiu electoral —

Suntem în pragul alegerilor de
 deputați. Guvernul Széll, ci că a luat
 toate măsurile ca alegerile să fie
 curate, nu cum erau mai înainte; a
 făcut legi, ca să garanteze libertatea
 alegerilor; ear organul frunțuș, apro-
 piat de cercurile conducătoare, „Buda-
 pesti Hirlap“, vine să și explice, să
 lumineze cetățenilor teoriile actuale,
 în privința alegerilor din această eră
 fericitoare pentru patrie și epocală
 pentru alegători.

Eată cum sună teoria lui Buda-
 pesti Hirlap:

Tot omul să se păzească, să nu cadă
 pe mâna Curiei. Căci știți, mă rog, că
 acuma este o nouă lege pentru alegerea
 de deputați, o nouă judecare asupra pro-
 testărilor. Această lege s'a făcut cu scopul
 ca abuzurilor președinților electorali, funcțio-
 narilor candidaților, agenților electorali și ale-
 gătorilor, să se pună capăt și ca judecata
 înclinătoare a parlamentului să înceteze.
 Legea e aspră și o va executa cu asprime
 Curia, a cărei datorie legală și de cinste
 este, să vegheze asupra curățeniei alege-
 rilor, cu scopul ca boala rea din viața
 noastră constituțională să o scoată din ră-
 dăcină. Cel ce calcă legea cea nouă, va fi
 tras la răspundere fără îndurare. Va ave
 să plătească pedepse în coroane, își va
 pute pierde slujba, drepturile politice, ear
 dacă va fi căștigat mandat de deputat, va
 perde mandatul. Ear dacă a mituit sau a
 primit mită, a amenințat sau a făcut pre-
 siunea — ajunge în temniță.

Până aci cu teoria, pe care de
 altfel o întinde ziarul guvernamental,
 cât îl ține gura. Bună teorie, zicem
 și noi. Dar, oare cum răspunde prac-
 tica?

De felul practicei, nu trebuie să
 așteptăm mult să vedem dovezi, căci
 le găsim în rapoartele din ziare, din
 cari eată câteva „aplicări“ a teoriei
 sus-lăudate:

Thoma László, fîsolgăbirău din
 Șomeuta-Mare, a trimis alegătorilor
 din cercul Șomeuta (Sátmar) următoarea
 circulară electorală:

La 29 August 1901, dimineața la 9
 ore se vor întruni în piața din Șomeuta-
 Mare cu trăsurile lor, împreună cu cei-ce
 vor sosi pe drumul Baia-Mare-Pribékfalu,
 și în aceeași zi la 3/4 se vor întălni în
 Magasfalu acei cetățeni alegători, cari vor
 să-și presinte onorurile Măriei Sale iubitu-
 lui și mult onoratului nostru deputat, d-lui
 conte Teleki Géza, în satul Pribék, cu sco-
 pul ca, pelângă exprimarea alipirei sincere,
 să primească dela el însuși orientarea ce
 e de lipsă, pentru reprezentare la viitoarea
 alegere de deputat de lângă interesele țării
 și a intereselor reale ale cercului.

Am onoarea de a Vă anunța despre
 aceasta, ca pe un aderent sincer al deputa-
 tului nostru, cu scopul ca să puteți lua
 parte la pelerinajiu atât înși-vă cât și ami-
 cit de principii ai d'voastre.

Aceaste „amicții“ de „principii“,
 oare n'ar justifica o aplicare a teo-
 riei lui Budapesti Hirlap față cu agen-
 tul-solgăbirău?

Dar să trecem mai departe.

În numărul de Mercuri al ziarului
 Alkotmány cetim următoarele:

La Oradea Mare a fost ales de vice-
 president în partidul Tisza-ist Konrad Markó,
 directorul școlii de stat ung. reg. de mo-
 șit. Konrad Markó, fără îndoială, este func-
 ționar al statului. § 16 al art. de lege XV
 din 1899 despre judecătura Curiei sună:

Funcționar public de stat și admini-
 strativ... nu poate lua parte la convocarea
 de adunări politice de partid, nu poate fi
 președinte sau notar, nici nu poate primi
 vre-o însărcinare din partea acelorora.

Eată-ne deci și aci, cu teoria,
 adecă legea cea mai nouă, despre
 care spune Budapesti Hirlap că „ve-

ghează „fără îndurare“ asupra „cărășeniei“ alegerilor și pedepsește cu „asprime“, — prin cenușă.

Maî doriți un exemplu?

Eată ce se scrie „Gazeta Transilvaniei“, despre recenta alegere suplimentară de deputat, care a avut loc la Becicherecul-Mic:

Ce privește ținta organelor stăpânirei, ea a fost asemenea cea veche! Erau doi candidați, ambii cu același program: liberal. La începutul mișcărilor stăpânirea comitatensă era „mindegy“ față de ei. Când însă s'a apropiat ziua hotărâtă a alegerii, stăpânirea comitatensă a întors unuia dintre ei spatele și s'a apucat de lucru cu mijloacele sale îndatinate, în favoarea celui-lalt. Solgăbirșul, executorul de dare, porunceau și presionau ziua la lumină, între martorii antistitilor (primăriilor) ca „neapărat să ducă pe alegători la alegere și să voteze cu N. N.“ Executorii „de stat“, cari deja se aflau în comune, cutreerău dela casă la casă cu protocoalele de „săfestru“ și amenințau — scriu *ipsiss ma verba* dintr'o comună românească — „dacă nu mergi la alegere, apoi mâne îți vâd grâul la tobă; dacă vei merge, și vei vota cu N. N. (al stăpânirei) atunci te măi aștept“ ...

Cum stăm, domnilor guvernanți, cu „teoria“?

Ar fi cu cale, ca cel puțin apologistul noii legi, *Budapesti Hirlap*, să ceară ca să se facă rânduială de temnițe, — de astădată pentru călcătorii legilor!

Din străinătate.

Misiunea chineză la Berlin. Împăratul a primit în audiență pe prințul Ciun la 4 Sept. la 12 ore, amiază, în prezența principilor regalți, miniștrilor și generalilor. Prințul Ciun a dat citire unei scrisori a împăratului Chinei.

După audiență, prințul Ciun a trecut în revistă compania de onoare și s'a înapoiat apoi la domiciliul său.

Împăratul Wilhelm i-a înapoiat vizita după amiază.

Scrisoarea adresată de împăratul Chinei împăratului Wilhelm spune că relațiile cele mai amicabile cari existau între Germania și China, au fost din nenorocire întrerupte în urma revoltei boxerilor și a soldaților sedicioși. Împăratul Chinei regretă adânc moartea baronului de Kotteler; se simte responsabil de a nu fi putut evita acest asasinat și de aceea a ordonat ridi-

carea unui moment de ispășire în amin-tirea minii trului Germaniei. Mușumeste împăratul Wilhelm de a fi suprimat mișcarea boxerilor și exprimă speranța că relațiile celor două Imperii vor deveni eazăș intime.

Împăratul Wilhelm a răspuns că crede pe împăratul Chinei nevinovat de asasinatul baronului de Kotteler; consilierii săi sunt însă vnovați de această crimă îngrozitoare care sfidează dreptul internațional și care nu poate fi ispășită prin misiunea prințului Ciun. Dacă împăratul Chinei va domni în viitor astfel în cât să corăspundă morăvurilor popoarelor civilizate, relațiile dintre Germania și China vor redeveni ami-cale ca și mai înainte.

Prima școală românească în Macedonia.

între anii 1838—1845.

Întemplantarea a făcut ca discutând cu d. Ion Hondrosom, institutorul școlii românești din Seres, să aflăm niște lucruri foarte interesante pentru noi Românii Macedoneni și pe cari azi le dau publicității.

D. I. Hondrosom, îmi spunea că printre vechile familii anume Duro și Tico, cari în timpul domniei Prințului Alexandru Ghica în Muntenia, făceau un însemnat comerț de tutun cu țările românești, și din care cauză ajunseseră să fie cunoscute și de Prinț, care se înțereasa atât asupra comerțului cât și asupra altor lucruri din acele părți.

Domnitorul Munteniei, din diferite conversațiuni avute cu cei doi comercianți, s'a putut convinge că locuitorii Seresului vorbesc românește și că ar fi bine să aibă și o școală în limba română, și în această privință începu să se înțereze mai des cu cei doi comercianți, ear în anul 1838 luă definitiv hotărârea de a deschide în Seres o școală românească, pentru care trimise un dascăl, cu ordin de a deschide o școală și a înțepta pe băeți carte românească.

Cele două familii au primit bucuros pe dascălul român și școala astfel deschisă dură până în anul 1845, când Patriarhia din Fanar, temându-se ca nu cum-va curentul românesc să ia proporții, a recurs la vechile strategeme, afurisind limba românească și pe acei cari o vorbeau, și cu modul acesta Patriarhia a reușit ca în anul 1845 să închidă prima școală românească.

Memoria Prințului Alexandru Ghica, trebuie pentru noi Românii Macedoneni să fie întipărită în adâncul inimei, de cere ce-

le primul care se gândi la frații lui de peste Danare, că au nevoie de a se instrui în limba lor maternă, dar din cauza Fanarului, primul focar național nu avu o lungă durată.

Până azi se mai găsesc la multe fașmilit din Seres, cărți din acelea trimise, de Domnitor și însuși d. n. I. Hondrosom posedă o sfântă evanghelie cu litere cirilice și destinată pentru Seres.

Toate acestea au fost raportate Onorabilei Legațiuni din Constantinopol de către d. n. I. Hondrosom, acum câte-va săptămâni.

Cu această ocazie țin să arăt, că tot din cauza Fanarului, azi majoritatea comunelor românești din Zagor au fost greșite în urma afurisenilor lui Cosma. Eată de ce arme se servea și se servește încă Fanarul, care crede că va pute realiza „I. Megali Idea“ formând un mare imperiu grecesc; însă se înșeală amar, căci s'au dus acele vremuri și azi naționalitățile din Turcia și recunosc originea lor și nu mai pot fi înșelate așa ușor de manoperele fanarioților greci travestiți în rassa călugărească.

După cum diplomația este un dușman al popoarelor, tot asemenea și pentru noi Românii Macedoneni cel mai înverșunat dușman a fost este și va fi putregaiul din Fanar și acesta numai din cauza marelui evlavii ce au oamenii din acele părți către religie, lucru care a fost speculat de clerul grecesc.

(Ap. Naț.)

V. Diamanti.

Noutăți

ARAD, 7 Septembrie n. 1901.

M. Sa Regina României s'a oprit, la trecerea prin Viena, trei ore în expoziția de miniaturi din biblioteca Curtii imperiale, unde, înșchită de doamnele de onoare Mavrojan și Bergescu, a admirat lucrările expuse și vizitat cu da-amănuntul expoziția.

Principele Ferdinand și principesa Maria în horă. Zilele trecute, principele Ferdinand și principesa Maria ai României au făcut excursiune la Broșteni, de unde s'au dus la Dorna, unde au vizitat în tot timpul zilei, frumoasele și pitoreștiile localități. De acolo s'au reînors cu plutele pe Bistrița. După masă s'au oprit în piața satului, unde era adunat poporul de acolo și satele de prin pregiur. O horă era întinsă. Principele și principesa au privit cu mult interes la joc și

apoi, prințându-se în horă, au jucat fetele și flăcăii. Poporul i-a aclamat cu entusiasm.

Studentimea universitară din Buda-pesta, cu începutul anului școlar a început să publice o revistă „Egyetemi Lapok“, numărul întâiu, președintele asociațiunilor, *Hence Károly*, ungar fără înainte arpadiani, la loc de frunte întonează necesitatea luptei „pentru supremația rasei maghiare“!

Tinerii „patrioți“ își propun să abținerea dela viața de cărcumă și călănea — ar fi vremea! — organizându-se în brigadă de *Kurutz*, care să meargă în por în toate Duminecile, în costum strămoșesc.

Își mai propun ajutorarea studenților sârbi, — pentru supremația rasei maghiare!

Manevrele rusești. „Patriotul“ primește din Bessarabia o știre, după care dincelo de Nisru, pe câmpia din jurul Ackermanului, s'au început manevrele celui 7 de armată rus din comandamentul Odesei. Manevrele se execută sub conducerea directă a generalului șef, contele Potenkin. Trupele de cavaleri fac actualmente exerciții de trecerea Nistrului în

Tesaurul gotic dela Așhida. Ca vestitul tesaur din timpul Goților, găsit în România și păstrat în muzeul din București sub numele „Cloșca de aur cu pul“, s'a găsit și în comuna românească Așhida lângă Cluj încă la 1889 un mormânt vechi cuprinzând niște juvaeruri prețioase. Arheologii au constatat, că acest mormânt este locul unde s'a pus spre vecnică odihnă la anul 480 un duc gotic creștin cu numele Omharos. Statul a plătit comuna 6000 fl. pentru aceste juvaeruri și această sumă comuna și-a zidit o primărie care s'a sfințit Dumineca trecută. Pe frântispiciul primăriei s'a pus o inscripție în limba maghiară, pe care o dăm în traducere românească: „S'a zidit la 1889 din tesaurul lui Omharos, rămas dela Goțari au trecut pe aici în veacul IV. d. C. Acest tesaur s'a găsit într'un mormânt depărtat de aci spre răsărit la 273 m. și se păstrează în muzeul transilvan.“

Alegere de învățător în Lecușeș Duminec, în 1 Septembrie a. c. st. n., ținut în Lecușeș alegerea de învățător. Candidații a fost: dl învățător din Monopoli Ioan Furdianu și dl inv. provisor din George Seracin. S'au dat de toate voturi, d. n. cari dl I. Furdianu a intru-

Fantoma castelului dela Bayreuth.

— Amintire istorică. —

Era în 14 Maiu 1812; un șgomot neobicinuit domnea în castelul de reședință din Bayreuth. Aceasta din cauză că împăratul Napoleon voia să rămăse peste noapte aci — prin urmare trebuie primit cu mare pompă și demnitate.

Servitorii ocupați alergău încoace și încolo, prășuiău și periaău, alții arangeău grupuri frumoase de plante exotice, fete și femoi spălau uși și ferestre — și în mijlocul acestui tumult de pregătiri, sta băștrănul castelan supraveghind și conducând lucrătorii.

În momentul când voia să dea un nou ordin, fu observat de intendantul castelelor princiare, contele Münster, care îl făcu semn să se apropie, și îl întrebă dacă sunt toate în ordine și săvârșite cu punctualitate.

La semnul afirmativ al castelanului, contele continuă:

— Șgur ai ales acele apartamente, cari sunt ocolite de „femea albă“, nu i așa?

— Mi-s'a dat ordin, că numai asemenea odăi să fie pregătite. La tot ceșul Napoleon a auzit de spiritul casei noastre și pare a fi superstițios.

— Ne-am gândit și la aceasta, replică castelanul; e întrebare însă, dacă „femea albă“ la porunca inamicului ei își va părăși casa.

— Și adecă — cine l-ar pute porunci? continuă castelanul, pe când fața lui luă o expresie misterioasă, căci unde nici nu ne-am gândi, apare înaintea noastră — și e probabil că, neșajit fiind de umilirile ce a adus Bonaparte asupra casei ei — îi va apăre și ...

— Ești nebun, Schüter? Taci dacă îți este dragă viața! îl întrerupse contele Münster, căci Napoleon e mai puternic acum ca ori și când, și e pe calea unui nou triumf. Răzîi, cari numai ei singuri mai înțărănesc a i-se opune, vor fi și ei împrăștiați și nimiciți.

— Poate că banul Dumnezeu se va încura și va nimici pe însuși usurpătorul.

— Ești de nesuferit! Răplică contele, acum într'adevăr neșajit. Te rog, raportează-mi ...

*) Acest ordin al lui Napoleon este istoric. Vezi: I. de Minutoli, Femea albă. Serutări istorice de tradițiuni etc. pag. 17.

— Totul s'a făcut după porunca și doinița Excelenței Voastre. Ceea-ce am putut am făcut, până și chipul „femei albe“ l'am transportat în ceeaaltă aripă a castelului, unde l'am și încuiat. Toate sunt pregătite pentru primirea împăratului.

— Cu atât mai bine Schüter, că dacă toate sunt în bună regulă, atunci la tot cazul te poți aștepta la o remunerație din partea împăratului — căci după cum se vorbește, Napoleon este foarte darnic.

Cu aceste cuvinte contele se depărtă, pe când Schüter își relua lucrul murmurând:

„Atât mi-ar mai trebui — nu primesc nici un ban din partea lui Malaparte, mai bucuros l'ași vedea în lună, decât în frumosul casei!“

Napoleon sosi în Bayreuth, unde locuitorii orașului îl primău cu strigăte de bucurie. El fu mulțumit cu apartamentele destinate, ceea-ce se și comunică contelei Münster.

Se servise soupă-ul — era noaptea târziu. Împăratul ședea singur la masa încăreată cu bășți și plănuți.

Linște adâncă domnea în castel, când de-odată, o loșitură detunătoare răsună tocm l'asupra capului lui Napoleon. Împăratul își întrerupse lucrul și ascultă cu

atențiune — sucă după camerierul său Rusta pe care îl întrebă că de unde venise șgomot, și deoarece ce acesta nu-l putu nici o deslușire, ordonă să-l aducă pe castelanul Schüter. N'a trebuit să-l caute decât îl găsi în apropierea apartamentelor împăratești — palid și tremurând sta înaintea marelui învingător.

„Ce șgomot a fost acela?“ întrebă împăratul.

„Ah, Sire, ertare — nu știu — nu șleg — aci în această aripă...“

„Răspunde-mi, de unde a venit șgomot?“ repetă Napoleon încruntându-se.

„Majestate, acel șgomot l'a produs femea albă, sau mai bine zis, portretul ei.“

„Nu mi s'a executat porunca?“ anume am cerut încăperi cari sunt ocolite de fantoma aceea!“

„Până în ziua de azi, nu s'a mai atătat încă nici odată pe aci femea albă, Sire. Încă azi dimineață am dispus ca marelui greul portret ce o reprezintă, să fie transportat în ceeaaltă aripă a castelului, unde l'am și încuiat — acum eată l'ear în șleria d'asupra acestei odăi. Acest portret căruia îi trebuie șase oameni sărăveni, pentru ca să-l ducă dintr'o sală într'alta, venit încoace prin uși încuiate și nevă-

majoritatea de 37, devenind astfel ales. Prin alegerea dlui I. Furdianu și-a arătat poporul din Luceștii iubirea față de fiul băscut și crescut în mijlocul său, care prin străgura și muncă a ajuns a fi numărat între cei dintâi învățători în inspectorat, precum este recunoscut ori ca bun scriitor pentru popor, care a aflat de bine a-și pune încrederea în dînsul, în speranța că nu se va fi înșelat. Alegerea a condus-o M. On. Dn. inspector școlar în cea mai bună ordine, pentru aceea îi mulțumim atât dînsului, cât și Preanor. D. Constantin Rosa, preș. com. par. pentru ținuta înțeleaptă ce a observat-o față de noi, cu ocaziunea alegerii și credem că prin alegerea dlui Furdianu și a câștigat o adevărată mână de apăsare, fiind amândoi oameni cu iubire, devotați și rîvnă pentru biserică, școală și popor. Să trăiască alesul poporului! În numele celor 37 voturi, Luceștii, la 4 Sept. 1901. Alexandru Șerbu.

Afacerea Szelle pare că se încurcă tot mai rău. După cum scrie adică „Arad és Vidéke”, Iming Konrad, presidentul tablei regiștii din Budapesta a venit la Arad în urma acusei ce a înaintat la minister avocatul Dr. Kertész, cel care l'a demascat pe Szelle.

Advocatul Dr. Kertész a excepționat adică pe judele Köller, care deși este în relațiuni de credit cu Szelle (dela care se împrumutase, după cum reiese din acte), totuși a primit să refereze în cauze personale de ale marelui escroc. A excepționat de asemeni și pe procurorul Dr. Meszlóczy, care poate fi și el preocupat, deoarece ce îl era debilitat lui Szelle.

Trimisul ministerial a și ascultat ei pe procurorul Meszlóczy, precum și pe judele Köller și pe alți membri ai tribunalei.

În contra lui Szelle s'a lansat de altfel încă ordinul de urmărire.

Instiția maghiară în slabă lumină. Un ziar vienez se plînge că falimentele frauduloase în Ungaria sunt la ordinea zilei și ajung astfel pînă la o mulțime de austriaci. Astfel și în falimentul Sommer din Budapesta niște vienezii au rămas păgubiți cu 500 mii florenți. Mai interesant este însă că însuși procurorii ajung în faliment fără ca să li-se întâmple ceva.

„Întâi ajung la faliment frații Sommer, scrie ziarul vienez, apoi bancrutară procurorii de stat a căror mobile și leașă se cuprind pe aînt de zile, fără ca, cu toate acestea, să li-se întâmple ceva, ci rămân în serviciu activ”.

de sentinelă — ajungînd d'asupra a căzut, ca și când s'ar fi împedecat de ceva. Aceasta a produs șgomotul infernal.”

„Ești sigur de cele ce ai spus?” întrebă Napoleon gânditor.

„Hotărît, Sire, dacă Majestatea Voastră poruncește, voi merge în sus, cu mai mulți servitori și voi lăsa să ridice portretul și earșă să cază, ca să Vă convingeți de șgomotul produs!”

„Nu, nu-i de lipsă, te cred și așa. De alt-cum îmi pare că nu prea ai mult respect de spiritul casei D Voastră, de vrei să faci esperimente cu portretul lui. Și adică, ce-i cu această femeie albă, spiritele castelor au de regulă istoria lor, o știți? Istorisește-mi!”

„Ah, Sire, aceasta este o istorie lungă și tristă. — Femeia albă, pe când trăia, se numea Cunigunde de Nrlamunde și deveni căsătorită cu Plassenburg ului. Era încă tânără, când la ordinul părinților fu silită să se mărite cu contele de Plassenburg, care era cu mult mai bătrîn decît ea. După șase ani de căsătorie, muri bărbatul ei, astfel rămase văduvă încă tânără prin urmare, nu prea avea poftă să jelească o viață întreagă.

„În curînd se gândi la un al doilea bărbat — privirea ei să opri asupra frumo-

Ziarul vienez dă și numele a două procurori de soiul acesta, și anume Námessy Iános și Mézáros Tivadar.

E interesant a se ști, scrie „Arad és Vidéke”, că Mézáros a fost pensionat anul trecut, că înainte cu vre-o câțiva ani el fusese în Arad ear în casa Wertheimiană a lui Szelle s'au găsit și acum câte-va cambii de ale cinstului fost procuror Mézáros, precum și niște scrisori, din care rezultă că era foarte intim cu Szelle.

Ugron, după cum scriseseră toate ziarele, s'a decis să nu mai candideze la viitoarele alegeri, ci să-și vadă da afaceri (probabil să *lifereze* mai bine!), fiind materialicește cam deranjat.

După cum se telegrafiază însă din Șimleu, erî s'a ținut acolo o conferență a alegătorilor cari printr'o deputațiune îl vor ruga pe marele Secuiu să nu-l lase, ci să se îndure a primi mandatul. Dacă Ugron va rămâne neînduplecat, alegătorii vor oferi mandatul baronului Pronay.

De ce nu baronului Bánffy!

Necrolog. Ioan Poruțiu, secretar-interpret la consulatul general al României din Budapesta, în retragere; Iuliu Poruțiu notar cercual și director al institutului de credit și economii „Vlădeasa”, ca fi; Iuliana Poruțiu văduvă Szilágyi de Deva; Ana Poruțiu văduvă Filip; Ioana Poruțiu măritată Petran, ca fiice, în numele lor și al familiilor lor, au nespusa durere de a face cunoscut tuturor consărginilor, amicilor și cunoșcuților, că prea iubitul lor tată, *Basiliu Poruțiu*, paroh și v.-protopop greco-catolic emerit, după o vieață petrecută în nobilă, exemplară și neobosită activitate, a decedat, împărțit cu sfințele sacramente, la locuința sa, Almașul-mare (comitatul Cluj), în 21 August (8 Septembrie) a. c., la orele 4 dimineața, în etate 83 ani. Rămășițele pămîntești ale acumpului defunct se vor așeza spre repaus etern la biserica română din loc, Jof în 23 August (5 Septembrie curent), orele 10 a. m. Parastasul se va celebra Duminecă în 26 August (8 Septembrie) la orele 10 a. m. Fie-i țărîna ușoară și memoria binecuvîntată! Almașul mare, 21 August (3 Sept.) 1901.

Prințul Clam, fratele împăratului chinez, sosit la Berlin, a fost primit de împăratul Germaniei, pentru a prezenta în numele Chinei, scusele imperiului ceresc, pentru omorîrea lui Kettler de Boxeri. Prințul a fost primit fără nici un ceremonial

sului Albrecht burggraful de Nürnberg, de origine din casa Hohenzollern. Ea îi trimise un sol, să-l întrebare dacă voește s'o ia în căsătorie. Albrechtul răspunse: „Spuneți stăpînel Voastre, că așt voi din toată inima dacă n'ar fi acei patru ochi, dar așa nu se poate!” Burggraful înțelese sub aceasta ochii părinților lui, cari nu prea simpatizau cu D-na de Plassenburg. Ea însă înțelese ochii celor doi copii ai ei, și ca să nu mai fie nici o pedecă, jertfi viața nevinovatei ființe, de spre ceea ce înștiință pe conte. Acesta se îngrozi de crima oribilă, ș'o dădu pe mâna legii, de care apoi fu ostîndtă la moarte. Execuțiunea s'a întîmplat în aceeași odae, unde și a omorît copiii. Înainte de moarte însă făcu un jurămint Ingrozitor, că chiar și după moarte își va răbuna în contra burggrafului Albrecht, ba va și apărea ori de câte ori va trebui să moară cine-va din familia lui. După aceasta, liniștită își puse capul pe bloc, și călăul își făcu datoria. Curînd după cele întîmplate burggraful se căsătorii cu frumoasa Beatrice de Hennegau, însă după câțiva ani muri și el fără veste. Nevastă sa se trezi într'o noapte la strigătele lui: „Cunigunde vii deja?” și apoi se făcu liniște. La țipetele îngrozitoare a le contesei, servitorii alergară cu luminări derinse în odae — găsiră pe frumosul Al-

și tratat pe cat de sus, pe atât de cu umilință și-a reprezentat patria.

Ziarele germane și engleze îndeosebi socotese de o lecție instructivă pentru chinezii felii în care reprezentantul lor a fost tratat o reprezentantului, plenipotențiatul intereselor lumii culte față cu extremul Orient, împăratul *Wilhelm II.*

Crisă ministerială în Bulgaria. Sobrania bulgară discută chestia dării în judecată a ministerului căzut. După terminarea acestei discuțiuni Sobrania va fi închisă. — În legătură cu aceste desbateri și cu greutățile financiare pe care le întîmpină actualul guvern, se depeșează din Sofia, că actualul prim-ministru *Karavelov* și-a dat demisiunea. Demisiunea a fost anunțată principelui *Ferdinand*, care se află în străinătate, cu rugarea să se întoarcă la Sofia pentru a avisa, în privința situațiunii.

Se recomandă

la o prăvălie română un calfă, **Român, în etate de 19 ani, foarte îndemînateo**, posedă atestate bune că a servit în băcănie de coloniale și delicatose. *Vorbește și scrie perfect și ungurește.*

ULTIME ȘTIRI.

Atentat în contra lui Mac-Kinley.

New-York, 6 Sept. Pe când ieșea dela expoziția din Buffalo, unde vizitase secția muziciei, președintele republicei a căzut victima unui odios atentat. Un individ, al cărui nume nu se știe însă, de oare-ce deși arestat, atentatorul refuză ori-ce lămurire, a apucat pe president cu mâna stîngă de umăr ear cu dreapta a tras în el cu revolverul.

Un glonț a pătruns în abdomenul presidentului ear celalalt în partea stîngă a pieptului.

Presidentul a fost dus în spitalul expoziției, unde glonțul oprit între coaste a fost scos îndată. Celalalt glonț n'a putut fi găsit. *Mac Kinley* avea la orele 4 și-a mai venit puțin în fire. Se crede însă, cu toate acestea, că rana este mortală.

Răsboiul buro-englez.

Londra, 6 Sept. Marele consiliu de răsboiu al Burilor a hotărît să urmeze lupta. Lângă Pictsburg a fost o nouă bătălie.

brecht mort în patul lui. Și de atunci de câte ori se prevestește vre-un caz de moarte în familia Hohenzollern, apare femeia albă, spiritul d-nei Cunigunde — fantoma e îmbrăcată într'o haină albă de noapte și o manta cu blană, ear capul și fața sunt acoperite cu un vîl lung negru”.

„Eu cred că dacă această femeie albă este în special spiritul casei și solul morții urmașilor frumosului burggraf, atunci va lăsa în pace pe alți muritori”, obiectă împăratul cu un zîmbot batjocoritor.

„Ah, nu Sire, ea a apărut deja și altora. Aceluia de care îi displace, îi apare și în furia ei vrea să-l dea afară, căci e puternică în mînie”.

„Da 'mi adue aminte, că generalii încuartați aci în anul 1809, s'au plîns că au fost conturbați noaptea din somn. Duroc încă 'mi-a istorisit că d'Espagne a avut o luptă cu spiritul casei”, zise Napoleon gânditor și încet, ca pentru sine — apoi întorcându-se ei spre castelan întrebă:

„Erați aci când s'a încuarta generalul d'Espagne în castelul acesta? Știți ce s'a întîmplat atunci?”

(Va urma.)

PARTEA LITERARĂ.

În chestiunea limbii literare.

— Răspuns dlui Dănil Zamfirescu. — (Urmare.)

Autorul se găsește aici în o contradicție vădită. Noțiunea de limbă viue nu numai că nu cuprinde în sine și pe celelalte două condițiuni, ci le este de-a dreptul opusă. Un partisan al purismului și al eleganței limbajului, nu poate fi în același timp pentru limba viue pe toată linia. Causa e foarte clară. Câtă vreme trăim în contact cu popoare străine, câtă vreme limba noastră se află în stadiu de evoluare, nu poate fi liberă de elemente străine și de diferite alte neajunsuri. Ear, încât privește *deanță*, asupra căreia dl Zamfirescu stăruie atât de mult, ea nu poate avea decât un rol foarte relativ, nu este decât o însușire abia individuală a unui scriitor (ei Zamfirescu de pildă posedă această însușire!) și nu constituie nicăiri un principiu științific, o condiție, de care ar depinde rezultate și progrese mari în literatură.

Contrazicerea dintre condițiile fixate în acest chip ni-se va deslăși și mai mult, arătînd, ce înțelege dl Zamfirescu sub limbă viue.

Sub limbă viue înțelege d-șea limba vorbită de clase sociale suprapuse poporului, sau limba usuală, cum e rostită la universități, pe la diferite instituțiuni ale statului, în redacțiunile ziarelor, în familiile culte etc.

Dl Zamfirescu admite, că limba aceasta usuală nu este nici curată, nici elegantă. Un alt scriitor, mai tînăr ca d-șea, o caracterizează chiar în termeni foarte aspri, dar destul de judicioși, scriind următoarele:

„La în mână ori-ce ziar românesc, o carte de școală, un regulament militar, o lege, o circulară ministerială, o revistă bisericască; ascultă discursurile de pe la tribunale și din Corpurile legiuitoare, cursurile dela universitate și vezi ce „corcitură de limbă se scrie și se vorbește de cei mai mulți oameni culți în țeara românească de 30—40 de ani încoace, o limbă împeștrită, barbară, degenerată, fără miez, fără caracter propriu național, — o limbă pripășită, importată din Franța, îmbrăcată doar în fugă într'un fel de haină românească, haină ca vai de ea”¹

Și această „corcitură” este limba viue, pe care dl Zamfirescu vooește s'o ridice la dreptul de a figură în romanele noastre, a o împune chiar ca o condiție sine qua non tuturor scriitorilor?

După cum se pronunță, se pare că da. D-șea într'adevăr e de părerea, că odată ce această limbă este vorbită, ori cât ar fi ea de „rudimentară” și de falsificată, trebuie să-și găsească exorășie și în literatură. Romanele, cari tratează de pre-pătura socială în care se vorbește astfel, trebuie și scrise în limba aceasta.

Și eată ne astfel învinuim că nu ținem în prosa noastră artistică o limbă, care palid substrat este românească, deasupra-l un strat de cuvinte grecești și țarcești, câte-va latinisme rămase pe urma fericțiilor Laurian și Maxim, apoi franțuzisme cu nemiluita. Ear la aceste se mai adună și alte defecte, așa zicînd organice ale limbii vorbite, pentru ca icoana limbii usuală să fie cât să poată de fidelă.

De pildă. Există un defect general, mic în aparență, dar destul de ciudat, în limba vorbită și scrisă de pătura cultă din București, concordarea greșită a subiectului cu predicatul. Eată câte-va casuri, găsite din întîmplare.

(Va urma.)

Il. Chendi.

1) I. Rădulescu, în „Omăglu lui Mateescu”, 461.

Editor. Aurel Popovici Barcianu.
Red. respons. Ioan Russu Șirlianu.

Banca generală de asigurare mutuală.

„TRANSILVANIA“

423 45—

IN SIBIU.

asigurează pe lângă cele mai favorabile condițiuni:

1. în contra primejdiei de foc și de exploziuni; clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobile ș. a.;

2. pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri în cazul morții și pentru terminuri fixate, de zestre și de rente.

Dealușiri se dau, și oferte de asigurări se primesc din comitatele: Arad, Bichiș, Bihor, Ciănad, Caraș-Severin, Timiș și Torontal

Agentura principală din Arad.

Strada (Széchenyi Nr. 1. casa dlui avocat Dr. Virgil Bogdan etagiul II.) precum și prin agenturile cercuale și speciale.

Imprumuturi ieftine pe amortisație

Recomand în atențiunea on. proprietari de pământ și proprietari de case în Arad-centru, că prin mijlocirea mea pot obține până la cele mai mari sume și pe lângă condițiuni foarte favorabile

imprumuturi ieftine amortisaționale cu amortisație de 15—50 a-1.

Nu comput înainte nici un fel de remunerație, convertesc datorii vechi, de asemenea la dorință anticiper de la mine cheltuielile de intabulare.

Provocându-mă la faptul, că de mai mulți ani la foarte numeroși inși i-am împlinit spre cea mai mare mulțumire a lor trebuințele de imprumuturi, rog cu toată stima pe on. domni proprietari de pământ și proprietari de case, ca în propriul lor interes cu deplină încredere să se adreseze mie cu afacerile lor de imprumuturi.

Imprumuturile sunt pe camete de **4% 4 1/2 și 5%** pe lângă amortisare corespunzătoare din capital

Institut de imprumut pe imobile și moși 453 15—

Szücs F. Vilmos

ARAD, F6-ut Nr. 5, vis-à-vis cu moara Széchenyi.

Respons se dă numai dacă la întrebările ce se fac se adună și marcă poștală

Cruce dublă electro-magnetică

vindecă și inviorază sub garanție.

Aparatul acesta, vindecă și folosește contra durerilor de cap, urechi și dinți, migrene, neuralgie, împiedicarea circulației sângelui, anemie, amețeli, tinituri de ureche, bătăie de inimă, sgârșiri de inimă, asma, auzul greu, sgârșiri de stomac, lipsa poftei de mâncare, răceală la mâni și picioare, reuma podagră, ischias, udul în pat, influența, în somnia epilepsia circulația neregu-

lata a sângelui și multor altor boale cari la tractare normală a medicului se vindecă prin electricitate. Insușirea acestui aparat este că vindecă nu numai din timp în timp ci introduce constant în corpul omenesc binefăcătorul curent, când pe deoparte vindecă cu succes boalele aflătoare, cară pe de alta parte e cel mai bun scut contra îmbolnăvirilor.

Deosebită atențiune e a se da împrejurării că acest aparat vindecă boale vechi de 15 ani.

În cancelaria mea se află atestate incurse din toate părțile lumii cari prețuesc cu mulțumire invențiunea mea și ori-cine poate examina aceste atestate. Acel pacient, care în decurs de 45 zile nu se va vindeca i-se retrimite banii.

Unde ori-ce încercare s'a constatat zădarnică, rog a proba aparatul meu. Atrag atențiunea P. T. public asupra faptului că aparatul meu nu e permis să se confunde cu aparatul „Volta“ deoarece „Ciasul-Volta“ atât în Germania cât și în Austro-Ungaria a fost oficios oprit fiind nefolositor, pe când aparatul meu e în genere cunoscut apreciat și cercetat.

Deja ieftinătatea crucei mele electro-magnetice o recomandă indeosebi.

624 12—50

Prețul aparatului mare e fl. 3, sau Cor. 6. — folosibil la morburii cari nu sunt mai vechi de 15 ani.

Prețul aparatului mic e fl. 2, sau Cor. 4. — folosibil la copii și femei de constituție foarte slabă.

Expediție din centru și locul de vânzare pentru țeară și străinătate e:

Albert Müller, Budapesta, V., str. Vadász 42. K
Colțul str. Kálmán.

Frideric Hönig

Turnătorie de clopote și metal, fabrică de pompe, arangeată pe motor de vapor,

Arad, strada Rákóczy Nr. 11-28

S'a fondat la 1840.

Premiată la 1890 cu cea mai mare medalie de stat.

Cu garanție pe mai mulți ani și pe lângă cele mai favorabile condiții de platire — recomandă clopotele sale cu patentă ces. și reg., invenție proprie, cari au avantajul că, față cu ori-ce alte clopote, la turnarea unui și aceluiași clopot tare și cu sunet odânc, — se face o economie de 20—30% la greutatea metalului.

Recomandă totodată clopotele de fer, ce se pot învîrți și postamentele de fer, prin a căror întrebuintare clopotele se pot scuti de crepat și chiar și cele mai mari clopote se pot trage, fără-ca să clatine turnul.

Recomandă apoi transformarea clopotelor vechi în coroandă de ter, ce se poate învîrți, cum și turnarea din nou a clopotelor vechi sau schimbarea lor, cu clopote noue pe lângă o supra-solvire neînsemnată.

Liste de prețuri și cu ilustrațiuni — la dorință se trimit gratis.

543 31—52

Novitățile noastre de toamnă și iarna

au sosit. Prin aceasta cu toată stima atragem asupra lor atențiunea onoratului public. Frăvălia noastră, vechie de șezeczeci de ani, permanent a fost condusă de principiul, de-a servi pe On. cumpărătorii todeauna în chipul cel mai solid.

In bogat asortiment avem tot felul de materie pentru haine de dame și bune barchete de spălat; șifon, pânză și garnituri de masă, cari toate **se vînd cu prețul strict de fabrică.** Covoare, perdele, plapome și în mare asortiment mai ales rufe pentru dame, precum: it (câmeși pentru dame), pantaloni pentru dame, fuste de desupt și corsete de cele mai solide calități.

Cu această ocaziune aducem totodată și la cunoștința domnilor preoți, că pentru sezonul de toamnă ni-au sosit în admirabil asortiment **materii pentru reverenzi**, și e aproape fără părechie spriginul general și recunoștința mare, de care ne bucurăm din partea mușterilor noștri. Materiile noastre pentru reverenzi sunt de cea mai bună calitate și — o garantăm aceasta — de culoare trainică.

Asortimentul nostru asemenea cu mult e mai bogat decât ori-și-unde, avînd în magazin materii și țesători fine și permanent de multe feluri care de care mai frumoase.

Pregătim deplin întregi rînduri de reverenzi.

Cerînd valorosul sprigin al On. public, suntem

Cu toată stima:

H. ROSENBLÜH și SOȚUL
(ARAD, Piața-Libertății.)

George Iancovici,

628 5—20

conducător de prăvălie.